ceãnt. Item cõiugata vltra hoc generat ⁊ nutrit fi-
lios ad laudẽ ⁊ ſeruitiũ dei. ⁊ intendit cure dome-
ſtice. ⁊ ꝓuidet neceſſitatibꝰ ꝓprijs ⁊ ꝓximoꝝ. que
oia ꝑtinẽt ad vitã actiuã. ⁊ ſũt oia meritoria cũ fiũt
ex charitate et debite ordinant̃. et ſic poſſet magis
mereri. ⁊ ꝑ cõſequens melioꝛ foꝛe. ¶ Scđo miran
tur hoies rem magnã. ⁊ ſic virginitas eſt donum
magnũ. De q̃ Caſſianus in lib. collationũ. Maioꝛ
eſt virtus caſtitatem tenere ꝙ̃ demones expellere
Nõne magnũ ſi ex hoie fieret angelus. ⁊ ſic virgi-
nes ſunt hoies et angeli terreſtres. de q̃ Hiero. In
carne ꝑter carnẽ viuere plꝰ eſt angelica vita ꝙ̃ hu-
mana. Cui cõſonat Augꝰ. Que maioꝛ glĩa ſuꝑ ter
ram ꝙ̃ in carne coꝛpali ducere vitã angelicã. ⁊ nũc
in valle miſerie i carne ſua tenere ꝙ alij nõ poſſunt
hãc vitã hr̃e. De q̃ Lu. xx. In reſurrectõe nõ nubẽt
neq̧ nubent̃. ſ; erũt ſic̃ angeli dei. Jõ Amb. de vi-
duis. Maioꝛ eſt victoria virginũ ꝙ̃ angeloꝝ. ange
li ſine carne viuũt. ꝟgines in carne triũphãt ¶ Ter
cio mirant̃ hoies rem pulcrã. ⁊ ſic virginitas. De
qua Aug. O fulgida virginitas. gẽma virtutũ. ger
mana angeloꝝ. lux aiaꝝ. lampas eccl̃iarũ. Nam
ſicut lampas illuminat habitaculũ ⁊ facit iocũdũ
ſic virginitas vitã virtuoſa;. Jõ xp̃s amat pulcri-
tudinẽ virginitatis. de q̃ Amb. de virginibꝰ. Pul-
critudinẽ maioꝛẽ q̃s põt exiſtimare virginitatꝭ de-
coꝛe q̃ amat̃ a rege. ꝓbat̃ a iudice. Q; virginitas
amat̃ a xp̃o dicit Beda ſuꝑ Lu. Sicut xp̃s in ſum
ma pace natꝰ eſt vt ſe pacẽ diligere oñderet. ita de
virgine natꝰ eſt vt virginitatẽ ſe diligere demõſtra
ret. ꝓpter qđ dicit Damaſ. Quãto angelus hoi ſu
perioꝛ tãto virginitas eſt nuptijs honoꝛabilioꝛ. Jõ
Prouer. xxij. Qui diligit coꝛdis mundiciã habe-
bit regẽ amicũ. Et ſic beata margaretha. vt habe-
tur in eius legenda.

¶ De diuiſione apoſtolorum. ¶ Sermo cj.

Elegi vos vt eatis ⁊ fru

ctũ afferatis Joh. xv. Dicũt naturales ꝑ
ſertim marcianus. ꝙ ſol q̃ eſt rex plane-
taꝝ i medio exñs biſſenos radios ꝺ ſe mittit ex qbꝰ
ſuꝑioꝛa. ⁊ inferioꝛa illuminant̃. A ¶ Spũaliter.
ꝑ ſolẽ intelligit̃ xp̃us Malach. vlt. Orient̃ vobis ti
mẽtibꝰ deũ ſol iuſtitie. q̃ eſt rex. nõ ſolũ oĩm ſtella-
rum. ſ; oĩm creturaꝝ ⁊ cauſa ſuꝑioꝝ ⁊ inferiorũ. vt
hr̃ de ſum. tri. ⁊ fide catholica. firmit̃ credimꝰ. Hic
emiſit a ſe biſſenos radios. i. duodecim ap̃los qui
bene radijs compant̃. q2 ſolitꝰ ſolis eſt longe lateq̧
diffundere. ſic fides ap̃loꝝ ꝑ vniuerſu; mundũ. pſ
xviij. In omnẽ terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ. Et qñ ſol emit
tit radios lucis. tũc dormiẽtes excitãt̃. infirmi me-
lius hñt. Itẽ Mat. v. Vos eſtis lux mundi. Suꝑ
quo baſilius. aduenĩẽte luce egritudines ⁊ doloꝛes
alleuiant̃. hoies a ſomno excitant̃. aues gratulant̃
beſtie ad latibila fugiũt ſic ſilr̃ aduenĩẽte fide ap̃lo
rũ mũdꝰ fuit melioꝛatꝰ i fide. i bonis opibꝰ fecũda
tus. a pctĩs alleuiatꝰ. a negligẽtie ſomno excitatꝰ.
ad celeſtiu; ꝯtẽplatõe; aiatꝰ. a ptãte demonũ exẽp
tus. Hec emiſſio. xij. ap̃loꝝ figurat̃ Nu. xiij. i moy
ſe. q̃ emiſit. xij. viros vt ꝯſideraret̃ terrã ꝓmiſſiõis
vt ad eã ceteꝝ ppl̃m aiarẽt Spũalit̃ ꝑ moyſen intel
ligit̃ xp̃s. q̃ hodie ſolẽnes. xij. viros miſit vt iudeis
⁊ gẽtilibꝰ diceret̃ de fertilitate terre ꝓmiſſionis. i.
regni celeſtis. vt ad h̃ anhelantes ꝓuocarẽt. Jõ ca
nit eccl̃ia. Duodecim iudices nõ ab vno ſ; in vnu;
diuiſum. vt diuiſos in vnũ colligerẽt. de q̃ thema.
¶ In ſumma euãgelij duo innuunt̃. Pꝛio electio
ſpecialis ⁊ grõſa ibi Elegi vos. ſcđo fructificatõ ſpi
ritualis ⁊ gl̃ioſa. ibi. vt eatis ⁊ fructũ afferatis. De
ꝑmo dicit. Elegi vos. De hac electione dr̃ Eph. j.
Elegit nos añ ꝯſtitutõe; mũdi vt eſſemꝰ ſcti ⁊ im-
maculati in ꝯſpectu eiꝰ i charitate. B ¶ Itẽ xp̃s
elegit eos ꝑmo vt ppl̃m ſuum paſcerẽt. figurat̃. iij.
Reg. x. Salomon elegit. xij. ꝑfectos ex oi gente iſ-
rael vt cibaria domui ſue ꝓuiderẽt. Sic xp̃s de ci
bo aie. Deut̃. viij. Non in ſolo pane viuit homo ⁊c̃
Hiere. iij. Mittã vobis paſtoꝛes ẜm coꝛ meũ qui
paſcẽt vos ſciẽtia ⁊ doctrina. Jõ dixit petro. Joh.
vlti. Paſce oues meas. Secundo elegit eos vt te-
ſtimonium ꝟitati ꝑhiberẽt. Actu. j. Accipietis vir-
tutẽ ſuꝑne mẽtis ſpũſſcti in vos ⁊ eritis mihi teſtes
in omni iudea ⁊ ſamaria vſq̧ ad vltimũ terre. Jõ
figurat̃ ꝑ. xij. lapides allatos de ioꝛdane fluuio Jo
ſue. iiij. Nam lapis eſt firmus ⁊ durꝰ. ⁊ ſic ipi firmi
⁊ duri in teſtimonio veritatis. de q̃ Aug. ad voluſi
anũ. Quondã erãt timidi añ aduẽtũ ſpũſſcti. ſ; pꝰ
in ꝯfeſſiõe fidei facti ſunt foꝛtes ꝑ martyriũ in teſti
monio xp̃i. ¶ Tercio elegit eos vt miracula face-
rent Mat. x. Cõuocatis ieſus. xij. diſcipulis dedit
eis ptãtem ſuꝑ oia demonia. ⁊ vt languidos cura-
rẽt Aug. i ẜmone de ap̃lis. Dedit eis ptãte; ſuꝑ na
turã vt eam curarẽt. ſuꝑ demones vt eos vincerẽt
ſuꝑ elemẽta vt ea mutarẽt. ſuꝑ moꝛtẽ vt ipam ꝯtẽ-
nerẽt. ſuꝑ angelos vt coꝛpus xp̃i ꝯſecrarẽt. q2 tunc
in ꝑmitiua eccl̃ia neceſſaria erant miracula ꝓpter
ꝯuerſionẽ icredulоꝝ. Jõ figurãt̃ ꝑ. xij. poꝛtas hie
ruſalẽ Apoc̃. xxj. Na; ſicut ꝑ poꝛtas fit ingreſſus
in ciuitatẽ. ſic ꝑ ap̃loꝝ miracula in fidẽ. Iſiđ. de ſũ
mo bo. li. j. c. j. Tunc ſigna faciebãt exteriꝰ vt fides
roboꝛaret̃ interius. ſignã tñ vnũ mirũ fecit deus ꝑ
eos. De quo Bern̄. in ep̃la ad fr̃es de mõte. Licet
magna miracula in terris dñs geſſit. hoc tñ maxi-
mũ ſuꝑ oia emicuit ⁊ cetera illuſtrauit. ꝙ i paucis
ſimplicibꝰ totũ mundũ ⁊ omnẽ ſapiẽtie eiꝰ altitu-
dinẽ ſibi ſubiugauit. Amb. ſuꝑ lucã. Non miſit ſa
piẽtes. nobiles ⁊ diuites. ſ; piſcatoꝛes. ne fides ca
tholica aſcriberet̃ potẽtie ⁊ diuitijs mũdi. cum gla
dio verbi dei. nõ coꝛpali. De quo ad Eph. vj. Aſſu
mite gladium ſpiritus. Q ꝙ̃ acutiſſime penetrat
Amb. de virginibꝰ. Bonus gladius verbum dei q̃
ſcrutatoꝛ coꝛdiũ ⁊ renũ diuidet mundanũ a mũdo
¶ Quarto eligit eos vt electos de terra meterẽt. q2
legit̃ Apoc̃. xviij. Angelus exiuit de tẽplo clamãs
voce magna ad ſedentẽ ſuꝑ nube;. Mitte falcem
tuã ⁊ mete. quia venit vt metat̃. qm̃ maturauit meſ
ſis terre. Et miſit ille qui ſedebat ſuꝑ nubẽ falcem
ſuam ſuꝑ terrã ⁊ meſſuit ea;. Spũaliter. Falx ẜm
Haymonem ſuꝑ Apoc̃. eſt p̃dicatio. ſed angelus
eſt p̃dicatoꝛ. ꝑcipue ſignificat p̃dicatoꝛes magnos
ſc; apoſtolos qui hodie cũ falce p̃dicationis miſſi
ſunt in vniuerſam terra;. quia illa fuit hoꝛa debita
meſſionis. vt pt; in petro. qui vna die meſſuit tria
milia hominũ. alia die quinq̧ milia. vt patet Act.
ij. ⁊. iiij. Cum quibus veniet in die iudicij poꝛtans

manipulos ſuos. ꝛ dicet ad dominū illud Cañ. v.
Meſſui mirrā meā cū aromatib⁹ meis. ꝛ tūc mer
cedē accipiet. iuxta illud Joh. iiij. Qui metet mer
cedē accipiet ꝛ ꝯgregat fructū in vitā eternā. Ita di
cendū de ceteris apl̄is qui terrā dñi fideliter meſſu
erūt. Sed Lu. x. dr̄ Rogate dñm meſſis vt mittat
oparios i meſſe3 ſuā. meſſis mlta. oparij aūt pauci
Gre. in omel. Mund⁹ ſacerdotibus plenus. ſ3 in
meſſe dei rarus inuenit̄ bonus opator. Officiū ſa
cerdotale accepimus. ſ3 opus ſacerdotij nō imple
mus. Johan. iiij. Regiones albe ſunt ad meſſem.
ſ3 ſacerdotes nō ꝑpēdūt illud. Iſa. vj. Ve mihi q2
tacui. j. ad Chor. ix. Ve mihi ſi nō euāgeliſauero.
qd dicēt mihi in iudicio cū videbūt petꝝ cū iudea
ꝛ romano ppl̄o. Paulū cū grecis ꝛ gentilib⁹. Bar
tholomeū cū indis. ſil̄r thomā ꝛ mathiā cu3 ytali
cis. Gre. Quid dicturi ſum⁹ cū ad dñm vacui ve
niem⁹. Hic paſtores vocati ſumus. ibi gregem nō
ducim⁹. ¶ Quinto eligit eos vt ſecū in iudicio ſe
derēt. Iō figurati ſunt. iij. Reg. vij. Duodecim le
unculi circa thronū ſalomonis erāt ſculpti. ꝛ signi
ficāt. xij. apl̄os. Mat. xix. Vos q̄ reliquiſtis oīa ſe
debitis ſup ſedes duodecim. ¶ Dixi ſcd̄o ſub
iungit̄ fructificatō ſpūalis ꝛ glorioſa. ibi. vt eatis ꝛ
fructū afferatis. Dicūt naturales. inter oīa volati
lia tā domita ꝙ indomita ñ ē aliqd̄ ita ſepe afferēs
fructū ſicut colūbe domite. nā interdū duodecies
in anno. Sic ſancti apl̄i ſunt dicti colūbe Mat. x.
Eſtote ſimplices ſic̄ colūbe nā colūba ꝓprios ꝛ alie
nos pullos paſcit. ſic apl̄i eq̄lit̄ ỽbū dei ꝑdicabant
iudeis et gētilib⁹. de q̄ apl̄us ad Roma. j. Grecis
barbaris ſapiētib⁹ ꝛ in ſipiētib⁹ ꝛc̄. ¶ Scd̄o laque
um non cauet vt eſcā ſibi acq̄rat. ſic apl̄i vincula ꝛ
carceres nō timebāt vt lucra aiaꝝ facerēt. Vn̄ Act
v. Ibant apl̄i gaudētes a cōſpectu ꝯcilij. q̄m digni
habiti ſunt ꝓ noīe xp̄i ꝯtumeliā pati. de q̄ dr̄ Act.
xxj. Nō ſolū alligari ſ3 etiā paratus ſum mori pro
noīe xp̄i. ¶ Tercio cōpant̄ colūbe ꝓpt̄ fructuū
pluralitatē. de quo dicit Vt fructū afferatis. ꝛ fru
ctus vr̄ maneat. Nam. xij. apoſtoli ſunt duodecim
exploratores. Nu. xiij. qui portauerūt triplices fru
ctus de terra ꝓmiſſionis. ſ. malogranata. ficus et
botros. Primo malogranatū qd̄ duru3 habet cor
ticem. ſed intus grana ſuauia. Et ſignificat fidē in
qua eſt dura cortex ſacramēti. durum em̄ eſt crede
re ꝙ ſb̄ forma panis latet totus xp̄s. ¶ Vnde Joh.
vj. Dur⁹ eſt hic ſmo. ꝛ tñ dulcia grana ſunt ibi. id
eſt eterna gaudia. Qui crediderit ꝛ baptiſatus fue
hic ſalu⁹. erit Mar. vl. Scd̄o apor tauerūt ficū. qui
totus ſuauis eſt ꝛ comeſtibilis. ꝛ ſignificat ſpem q̄
tota gaudia eterna deguſtādo delectat. Vn̄ Ro. v
Spes nō confundit. et ad Ro. viij. Spe em̄ ſalui
facti ſum⁹. Tercio apportauerūt botrum. ſ. chari
tatem que nos inebriat vt oliuiſcamur miſeriaru3
huius mūdi. Vnde Can. j. Bibite chariſſimi ꝛ in
ebriamini ſc3 vino charitatis. Ille fructus manet
j. Chorinth. xiij. Charitas non excidit. Gloſa. j. de
ficiet. ꝓpter ꝙ fructuoſitatē apoſtoli aſſimilantur
ouibus Math. x. Ecce mitto vos ſicut oues. dicit
Iſid. Ouis inter omnia quadrupedia affert fru
ctum in omnibus. ſ. in carne. pelle et pilis. in fimo
ſic ꝛ apoſtoli. Idcirco propter cōmunitatem fru

ctuum compant̄ celo. vt canit eccleſia. Hi ſunt ce
li in quibus chriſte habitas. Nam ſicut ſtellas celi
numerare non poſſumus. ſic nec fructus virtutu3
apoſtolorū exprimere ſufficim⁹. Et ſicut a celo ve
nit lumen. ſic ab ipis venit nobis lumē fidei. vt ho
die canit eccleſia. Aduenerūt hodie portātes face3
ꝛ illuminātes patriā. ſ. lumen fidei. Nam ipſi ſunt
duodecim ſacerdotes qui extraxerunt duodecim
lapides de fluuio iordanis. i. duodecim articulos
fidei de flumine ſacre ſcripture. Nā petrus extrax
it primum lapidē. i. primū edidit articulum fidei
di. Credo in deum patre3 omnipotentē. Andreas
ſecundum dicens. ꝛ in ieſum chriſtum filium eius
vnicum dominū noſtrū. Jacob⁹ tercium dicens.
Qui conceptus eſt de ſpiritu ſancto. natus ex ma
ria virgine. Johannes quartum dicens. paſſus ſb̄
pōtio pilato. crucifixus mortu⁹. ꝛ ſepultus. Phi
lippus quintum. deſcēdit ad inferna. tercia die re
ſurrexit a mortuis. Bartholomeus ſextum. aſcen
dit ad celos ſedet ad dexteram dei patris omnipo
tentis. Thomas ſeptimum. inde venturus eſt iu
dicare viuos ꝛ mortuos. Matheus octauū. Cre
do in ſpiritum ſanctū. Jacobus nonum. ſanctā ec
cleſiā catholicā. ſanctoꝝ cōmunionē. Symon deci
mum. remiſſione3 peccatoꝝ. Thadeus vndecimū
carnis reſurrectionē. Mathias duodecimū ꝛ vlti
mum. ꝛ vitam eternam Amen. Hi ſunt duodecim
lapides nobiliſſimi de fluuio iordanis. ſ. de deitate
ꝛ humanitate. nam ſicut iordanis componit̄ a ior
ꝛ dan. ſic chriſtus ex duobus naturis. ſ. deitatis et
humanitat̄. Ideo figurant̄ per duodecim fontes
in helym. Exodi. xv. ex quibus biberūt filij iſrael.
ſ. omnes fideles. ¶ Item preter hunc fructum
fidei ad huc attulerūt triplicē fructum. ſ. patientie
mititat̄ ꝛ caritat̄. Pmo fructū patiētie. i q̄ ſignifi
cant̄ per oues que patienter ſuſtinent tormenta il
lata. ſicut ipi vt dixit ſaluator Lu. xxj. In patiētia
veſtra poſſidebitis anias veſtras. Sed heu pauci
ſunt nūc ſequentes coru3 exempla. quod ꝯqueri̇t
Aug⁹. Nimis dolendu3 ꝙ apoſtoli nec minis nec
tormētis potuerūt a charitate dei ſepari. nos vero
interdum ocioſa fabula ꝛ vilia opera. propter hoc
Gre. Omnia bona prius geſta ꝯfundim⁹ que an
te ꝯſtruximus. Ideo hortat̄ nos ad patientiā bea
tus Aug⁹. dicēs Noli murmurare fili ꝯ flagellu3
dei. q2 qd̄ pateris medicina eſt ꝛ non pena. noli re
pellere flagellū ſi vis ꝯſequi dei regnu3. Scd̄o at
tulerūt fructū māſuetudinis. ꝛ mititatis. vt docu
it eos xp̄us mat. xj. Diſcite a me q2 mitis ſum dic̄
Hier. Mititas ē aī dulcedo quā nō vicit amaritu
do ꝛ malū ꝓ malo nō reddit. ꝛ h̄ ē neceſſaria ad ctē
nā vitā ꝯſequēdā. de q̄ Amb. ſup Lu. Cū depoſue
ro omne pctm̄. neceſſe eſt vt mitis ſim. qd̄ ꝓdeſt ca
rere ſcelerib⁹ niſi fuero mitis ꝛ manſuetus. Tercio
attulerūt fructū charitat̄ ꝛ in charitate mortui ſūt
ꝓ xp̄i noīe ꝛ h̄ eſt maximū vt dic̄ Aug. Hec eſt ꝑ
fecta charitas vt q̄s mori ꝓ xp̄o ſit pat⁹. de q̄ Orig.
Tanto amor altior ꝙto ad mortem paratior. Hi
ſunt fructus de quibus apl̄us ad Ro. vj. Habetis
fructus in ſctificationem. Idcirco a nobis merito
ſunt honorandi. ¶ Videmus ꝙ iſti qui a ter
renis regib⁹ honorant̄ illis etiā a ſb̄ditis honor im

pēdit. ſic apl̄i valde honorant a rege glie. ps .cxxx
viij. Nimis honorati ſūt amici tui deus. Nā dixit
eos lucē mūdi. Math. v. Vos eſtis lux mūdi. Di
cit Baſili⁹. Veniēte luce diei egritudīes alleuiant
hoīes de ſōno excitant. Itē honorauit eos magnā
ptātem eis ɔferēdo. De q̄ Aug. Dedit eis ptātem
ſup naturā vt eā curarēt. ſup demōes vt eos expel-
lerēt. vt̄s. xp̄ē qd̄ eos honorare debem⁹. Itē ſūt ho
norādi. qꝛ iā apud deū nos orōnib⁹ ſuis ꝓtegunt.
nā h̄ faciūt alij ſcti. a fortiori apl̄i. Jō Ber. in ſmo
ne de vigilia pēthecoſtes. Si potētes fuerūt in ter-
ris ⁊ orauerūt ꝓ pctōrib⁹. nūc ampli⁹ in cel̄. quia
nūc verius cogſcāt miſerias nr̄as apud prēm. qꝛ il
la patria charitatē nō minuit ſ₃ augmentat. Quar
to honorādi ſūt p̄ ceteris. qꝛ iudices nr̄i erūt in ex-
tremo iudicio. de q̄ Math. xix. Vos q̄ reliqſtı̄ oīa
ſedebitis iudicātes duodeci₃ trib⁹ iſrl̄. Raban⁹. i.
vniuerſitatē iudicādoꝝ. Attn̄ dic̄ trib⁹ iſrl̄. i. iudeoſ
p̄cipue. qꝛ viſis miracul̄ ⁊ audita p̄dicatione dei ⁊
diſcipuloꝝ credē noluerīt. iō ait dn̄s Mat. x. Amē
dico vob̄ q̄ nō recepit vos tolerabilius erit terre ſo
domoꝝ ⁊ gomorreoꝝ q̄₃ huic ciuitati. Itē ipi ſpeci
aliter iudicabūt iudeos. ⁊ teſtes erunt ɔtra ſuos ⁊
eccl̄ie pſecutores Math. xij. Si ego in beelzebub
eijcio demonia. filij vr̄i in q̄ eijciūt. iō iudices veſtri
erūt. Glo. nō potētia ſ₃ opatōe q̄ deo attribuūt. et
q̄ vos eijciēt in beelzebub. ¶ Dicēs. tn̄ dr̄ Jo
han. v. Pater oē iudiciū dedit filio. quō tūc iudica
būt apl̄i. Rn̄det alex. de hales. Mod⁹ iudicādi eſt
q̄ntuplex. Prim⁹ autoritatis abſolute. de q̄. j. Re.
ij. Dn̄s iudicabit fines terre. Illo mō iudicabit to-
ta trinitas. Scd̄s modus ē autoritatı̄ ⁊ ptātis dele
gate ſeu ꝑlatiōis ad finē. ⁊ ſic xp̄s iudicabit ſm q̄
homo Joh. v. Oē iudiciū dedit filio. Tercius mo
dus ē excellētie ⁊ dignitatis aſſeſſorie. quō iudica-
būt apl̄i ⁊ viri pfecti. nō vt xp̄o cōſulerēt. Rom. xj.
Quis ɔſiliarius eius fuit. ſ₃ vt duodecim ſedes. et
ſpeciali dignitate q̄ iudici ꝓpinquiores erūt. q̄ xp̄ē
cū hic abiecti fuerīt. iō ibi eminētiores erūt. Quar
tus approbationis. quō iudicabunt oēs ſancti ap-
ꝓbātes diuinā ſniam ɔtra pctōres. imo filius ɔtra
patrē. j. Choꝛ. vj. Neſcitis qꝛ angelos iudicabim⁹
Quitus ɔpationis iudicādoꝝ culpā maniſeſtādo
ſic iudicabūt min⁹ mali vel etia₃ mali Math. xij.
de niniuitı̄. Ex q̄ p₃ q̄ angeli nō iudicabūt niſi iu-
ditio approbatiōis. ⁊ nō ſic aſſeſſores. qꝛ tales dn̄t
eſſe ɔſortes in natura. Nec iſti aſſeſſores erūt ꝓpter
neceſſitatē ⁊ ɔſiliū dandū vt dictū eſt. ſ₃ dignitate₃
nec ibi ꝓ pctōribus intercedēt nec angeli nec ſācti.
ſicut ſolebāt. ſ₃ approbabūt ſniam iudicı̄ ɔtra pctō
res. Cām aūt q̄re apl̄i iudicabūt modo p̄dicto aſſi-
gnat Chrī. omel̄. xxvij. Futurū erit in die iudicij
q̄ dicēt iudei. dn̄e nō cognouim⁹ filiū tuū. q̄s pōt vi-
dere theſauꝝ i terra. ſolē nube tectū. Rn̄debūt apl̄i
⁊ nos ſum⁹ hoīes ſic̄ ⁊ vos. nos piſcatores ⁊ ruſti-
ci. vos ſcribe ⁊ ſacerdotes i plebe. vos ſcripturā pre
oculis habuiſtis. nos ante q̄₃ miracula ei⁹ videba-
mus cognouimus eū. vos aūt poſt tantaꝝ vtutū
teſtimonia intelligere nō poteratis. ⁊ ſic erunt ad
magnā infideliū confuſionē. Ecce qualis ſanctoꝝ
apl̄oꝝ leticia quando cū tot milibus apparebunt.
quos viā veritatis docuerūt. veniet Petrus cū an
tiochia ⁊ roma. Paulus cū grecia. Andreas cum
achaia. Ideo canit eccl̄ia. Exultet celū laudib⁹ re-
ſultet terra gaudijs apl̄oꝝ gloriā ſacra canunt ſolē
nia. Vt cū iudex aduenerit xp̄s in fine ſeculi nos
ſempiterni gaudij faciet eſſe p̄ncipes. Ad qd̄ gau-
diū nos pducat ihūs xp̄s Amen.

¶ De ſancta maria magdalena ¶ Sermo. cij.

Cepit rigare lachrimis

c pedes ihū Lu. vij. ¶ Ariſtot. in de
aialibus dicit. Cyconia cū adulterata fu
erit ſtatim volat ad fontē poſt coitū ſe lauando. vt
veniens ad maſculū fetorē non ſentiat. alias eā oc
cideret alijs cōuocatis. ſic̄ ꝓbat alexāder in lib. de
naturis rerū. q̄ cyconia q̄ appropinq̄bat ſe lauare
volēs ⁊ ipe. ipediuit. veniēs maſcul⁹ cū alijs fetorē
adulteri ſentiēs ipſam occidit. Spūalr̄. p cyconia₃
adulterā intelligit peccatrix aīa. de qua Hiere. iij.
Fornicata es cū amatorib⁹ m̄ltis. Idcirco ad de-
lendū fetorē req̄rit q̄ currat ad aquā ɔtritiōis ⁊ la
chrimaꝝ. qꝛ di. Chrī. Nemo flēs ad deū acceſſit q̄
non ipetrauit qd̄ poſtulauit. Jō Amb. Laua te la
chrimis. dilue te fletibus. quia ſm Hiero. Orō de-
um lenit. ſ₃ lachrima deum cogit. ad miſerandu₃
Jō ſubiungit. O humilis lachrima tuū eſt regnū.
tua eſt potentia. vincis inuicibilē. ligas omnipotē
tem. de quo Hiere. xxxj. In fletu venient ad me ⁊
in miſericordia reducā eos. Hoc conſiderans ma
ria magdalena. de qua Auguſt. Maria erat innu-
meris vicioꝝ ſordib⁹ plena ⁊ inquinata. Ideo ad
fontē pietatis cucurrit. ⁊ facta eſt innoxia. De qua
Inno. iij. in ſumma dicit. Venit maria ad fontem
miſericordiarum cum riuo lachrimarum. ⁊ cum
largo fletu largam eius impetrauit miſericordia₃.
de quo thema. Cepit lachrimis rigare pedes ⁊c̄.
¶ In ſumma euangelij duo innuunt. Primo be
nigna ſuſceptio marie penitentis. Scd̄o maligna
murmuratio phariſei inuidentis. Primu₃ patet i
principio. ſcd̄m ibi. videns phariſeus. De primo
dicit. Rogabat ihesum quidam phariſeus vt cum
illo manducaret. ⁊ erat phariſeus id eſt diuiſus ab
alijs in exteriori apparentia. et nomine religionis
gloriabatur. vt hodie ypocrite faciunt. qui ſunt fo
ris aurei. intus luto pleni. foris oues. intus lupi.
foris humiles. intus ſuperbi. foris mites. intꝰ ama
riſſimi. de q̄bus Greg. xxxiij. moral̄. Cūctis apō
ſe in cogitatione tumentibus ineſt clamor in locu-
tione. amaritudo in ſilentio. diſſolutio in hilarita-
te. furor in triſticia. inhoneſtas in locutione. ran-
cor in reprehenſione. Job. xiij. Non veniet in con
ſpectu eius omnis ypocrita. Nam iſte phariſeus
reprehenſibilis erat in tribus ſicut omnis ypocri-
ta. ¶ Primo erga ſeipſum male eſtimando ⁊
temerarie iudicando. iudicabat aliquod ignorabat.
credebat quod non ita erat. ſed ſeipſum decepit. di
cebat eam peccatricem immundam abominabi-
lem ⁊ deo odibilem. quod iam non erat. Ideo fal
ſe iudicabat. Nā venerat ad xp̄m peccatrix. ſ₃ mox
fuerat iuſtificata. venerat languida. ſed mox ſana-
ta quaſi mortua. ſed viuificata a vita. Et hoc iudi-
cium prouenit ex ſuperbia que eſt reprehenſibilis
Prouer. viij. Arrogantiā ⁊ ſuperbia₃ deteſtor. Jō